

Խաչատուր Աբովյանի անվան հայկական պետական
մանկավարժական համալսարանի հիմնադրամ

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝ Խոսքի արտահայտականության ձևավորումը մայրենի լեզվի
պարապմունքների ընթացքում

Կատարող՝ Այգեզարդ գյուղի մանկապարտեզ

Դաստիարակ՝ Ասպրամ Քոչարյան

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ.....	3
ԳԼՈՒԽ 1.....	4
1.1 Խոսքի արտահայտչականության կարևորությունը նախադպրոցական տարիքում.....	4
1.2 մայրենի լեզվի պարապմունքների անցկացման ընթացքն ու մեթոդները.....	7
ԳԼՈՒԽ 2 Մոդելավորման միջոցով խոսքի արտահայտչականության զարգացումը մայրենի լեզվի ընթացքում.....	10
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ.....	15
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ.....	16

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Վերջին ժամանակներում նախադպրոցական տարիքի երեխաների խոսքը ոչ միայն աչքի է ընկնում սակավ բառապաշարով, ոչ համապատասխան կապակցված խոսքով, այլև՝ խոսքի արտահայտչականության թերի բնույթով: Մեծ մասամբ անցկացնելով էկրանների առջև՝ երեխաները դժվար են յուրացնում մայրենի լեզվի արտահայտչական կողմը, հինչի արդյունքում նրանց խոսքը միապաղաղ է, միատոն, դանդաղ կամ արագ, շատ բարձր կամ՝ չափազանց ցածր. սրանով է պայմանավորված մեր հետազոտության արդիականությունը:

Հետադրության **նպատակն է** զարգացնել նախադպրոցականների խոսքի արտայատչական կողմը՝ մայրենի լեզվի պարապմունքների ընթացքում կիրառելով մոդելավորման, պիկտոգրամի մեթոդները:

Նպատակրց բխում են հետևյալ **խնդիրները**.

- Ուսումնասիրել թեմայի շուրջ համապատասխան գրականություն
- Մշակել հեքիաթներ և բանաստեղծություն՝ մոդելավորման և պիկտոգրամի օգնությամբ:
- Իրականացնել այդ պարապմունքները մայրենի լեզվի պարապմունքների ընթացքում:

Հետազոտական աշխատանքի փորձարարական մասն իրականացրել եքն Արտաշատ համայնքի Այգեզարդի մանկապարտեզի ավագ խմբում:

ԳԼՈՒԽ 1

1.1 Խոսքի արտահայտչականության կարևորությունը նախադպրոցական տարիքում

Բոլոր ժամանակներում էլ մանկավարժների ուսումնասիրության կենտրոնում եղել է նախադպրոցական տարիքի երեխաների արտահայտիչ խոսքի դժվարությունները: Դրանց պատճառները կարող են տարբեր լինել: Հաճախ պատճառները բխում են շնչառական անբավարարությունից, որը տեղի է ունենում սխալ շնչառության ժամանակ, կարճատև խոսքային շնչառությունը տևում է մինչև 5վայրկյան: Խոսքը հաճախ միապաղաղ է, թույլ արտահայտված, տեմբրը՝ ցածր, ձայնը՝ մեղմ, խոսքի տեմպը դանդաղ կամ արագացված[3]:

Երեխաների խոսքի արտահայտչականությունը բնութագրվում է մի շարք հատկանիշներով՝ մեղեդիական արտահայտությունների չճշտված ընկալում և վերարտադրություն, տրամաբանական շեշտադրում, ուղիղ կառույցներ, բառերի սխալ շեշտադրում, ձայնի սահմանափակ հնարավորություններ, ինչպես նաև խոսքի ուղիղ կառույցի փոփոխություններ: Թույլ է խոսքի զգացմունքային երանգավորումը, առկա է բառապաշարի աղքատություն, բանաստեղծությունների կամ հեքիաթների տեքստի վերարտադրության մեջ ձայնի ուժն օգտագործելու անկարողությունը:

Արտահայտչականության յուրացումը տալիս է ֆիզիկական և մկանային հմտություններ , օգնում է ընկալել որոշ տրամաբանական կամ քերականական իմաստ արտահայտող նշաններ:

Խոսքաշարժողական թերապիայի ընթացքում խոսքի արտահայտչականության ձևավորման աշխատանքները ընթանում են մի քանի փուլով.

1-ին փուլ՝ խոսքում արտահայտչականության մասին գաղափարների ձևավորում

2-րդ փուլ՝ խոսքում արտահայտչականության ձևավորում

Առաջին փուլի իրականացման նպատակն է ծանոթացնել երեխաներին խոսքի արտահայտչականության բազմազանությանը, ձայնի բարձրությանը, ուժին, տոնայնության ձայնային փոփոխություններին: Անհրաժեշտ է ցույց տալ, որ արտահայտչականությունը խոսքին տալիս է հուզական երանգ, օգնում է

արտահայտել զգացմունքները, ներկայացնում է երեխաներին արտահայտչականության տարբեր տեսակները և դրանց կիրառման միջոցները, սովորեցնում է խոսքում արտահայտել տարբեր հուզական երանգներ: Այս ուղղության միջոցով ընդհանուր գաղափար է կազմվում արտահայտչականության միջոցների մասին (Մ.Մ. Ալեկսեևա, Մ.Լ. Գենինգ, Ն. Ա. Գարման, Մ.Ֆ. Ֆոմիչևա և այլք[2]):

Այստեղ շատ կարևոր է երեխաներին մատուցել աշխատանքի ճիշտ ձևը և կազմակերպել խոսքի գրագետ ձևակերմանն ուղղված աշխատանքներ:

Դաստիարակը պարապմունքների ընթացքում կատարում է նյութի կրկնակի ընթերցում, առաջին անգամ առանց որևէ արտահայտչական միջոց կիրառելով, իսկ երկրորդ անգամ նյութին փոխանցելով իր հուզերն ու ապրումները, համապատասխան արտահայտչամիջոցների օգնությամբ: Այնուհետև կատարվում է վերը նշված գործողությունների տրամաբանական վերլուծություն:

Երկրորդ ուղղության միջոցով կատարվում է արտահայտչականության միջոցների ծանոթացում՝ երեխաները ծանոթանում են պատմողական, հարցական և բացականչական իմաստ արտահայտող խոսքին և դրանց արտահայտման ձևերին: Ծանոթանում յուրաքանչյուրի առանձնահատկություններին և կիրառում բանավոր խոսքում[4]:

Պատմողական արտահայտման միջոցին ծանոթացնելու համար դաստիարակը երեխաների համար հնչեցնում է նախադասություն և հրահանգում, որոշել թե ինչ նախադասություն է՝ հարցական թե պատմողական: Պատմողական նախադասության կարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ արտահայտման միջոցը հստակեցված է:

Հաջորդը հարցական արտահայտչամիջոցի ծանոթացումն է: Նախապես երեխաների ուշադրությունը հրավիրվում է այն փաստի վրա, որ ձայնի փոփոխությունը կարող է տարբեր զգացմունքային իրավիճակներ հաղորդել: Օրինակ, փոխելով ձայնի տոնայնությունը, կարող եք որևէ բան հարցնել:

Երրորդ ուղղությունը ծանոթացնում է բացականչական արտահայտչամիջոցի և իր նշանակության հետ: Երեխաներին ցուցադրվում են մի քանի թեմատիկ նկարներ, որոնք համապատասխանում են. ա~խ, ու~խ, օ~յ, ուռա~ և այլն: Կազմակերպվում է յուրաքանչյուր նկարի շոիրջ մեկնաբանություն:

Օրինակ. Աղջիկը հիվանդ է: Ինչպիսի՞ ծայն կհանի նա....

Կամ Տղաները հաղթում են խաղում: Ինչպե՞ս կբացականչեն նրանք... և այլն...

Երկրորդ փուլի կազմակերպման նպատակն է խոսքում արտահայտիչ կառույցների ձևավորումը: Որի ժամանակ կազմվում է վարժությունների համակարգ՝ գիտակցված ընկալման և ուսուցման վաղ փուլերում բովանդակային տարրերի օգտագործման համար: Այս համակարգը նպաստում է ծայնի ուժի , ընդարձակության, ծայնի արտահայտչականության զարգացմանը: Ձայնավարժության աշխատանքը սկսվում է արտասանության ավարտից հետո, որը կարող է ուղեկցվել նաև երաժշտությամբ: Երաժշտության տոնայնության փոփոխությունը նպաստում է ծայնային հատկանիշների զարգացմանը՝ ապահովելով բարձր կամ ցածր տոնայնություն:

Կյանքի չորրորդ տարում շարունակվում է երեխաների խոսքի մշակույթի զարգացումը: Որի գերխնդիրն է ոչ միայն հստակեցնել և ամրապնդել նախադպրոցականների արդեն յուրացված հնչյունները, նպաստել պարզ և հստակ արտասանությանը, այլև օգնում է իմանալ արտահայտչականության այնպիսի ձևեր, որոնք կկանխեն սխալ արտասանությունը[2]:

Դաստիարակի խնդիրն է շարունակել զարգացնել խոսքաշարժողական օրգանները, խոսքային շնչառությունը, լսողական ընկալումը, խոսքային լսողությունը, օգնում է երեխաներին ճիշտ օգտվել խոսքային արտահայտչամիջոցներից:

Մեթոդական գրականության մեջ լայնորեն ուսումնասիրվել է չորս տարեկան երեխաների արտահայտչականության դրսևորումները. (Մ.Մ. Ալեկսեևա, Մ.Լ. Գենինգ, Ն. Ա. Գարման, Մ.Ֆ. Ֆոմիչևա և այլք) [2]: Նրանք անդրադառնալով այդ խնդրին, նշում են տվյալ տարիքում մշակված հնչյունների քանակը, դրանց ամրագրման հերթականությունը, խաղեր, վարժություններ, գործնական նյութեր, որոնք դաստիարակը կարող է կիրառել աշխատանքի ընթացքում:

Այս տարիքում նախադպրոցական տարիքի երեխաների մոտ կատարվում է արտաբերման օրգանների հետագա ամրապնդումը, ավելի համակարգված են գործում լեզվի, շուրթերի և ծնոտի մկանները, որոնք նպաստում են ծայնային ապարատի ձևավորմանը: Երեխաները սկսում են ճիշտ օգտագործել մայրենի լեզվի

հնչյուններ, բառեր՝ օգտագործելով 2-3 բաղաձայն: Լեզվի մկանների ամրապնդման շնորհիվ ձայնը հնչում է ավելի մեղմ[3]:

Որպես կանոն, երեխաների մեծ մասը սխալ է արտաբերում հնչյունները, դրանք փոխարինելով մեկ այլ հնչյունի.

Օրինակ. Շ-ս, ր-ռ, գ-ս, ր-յ (շիշ-սիս, գրատախտակ-գյատախտակ)

Բազմավանկ բառերում, հատկապես բաղաձայների բազմակի կրկնության ժամանակ, երեխաները հաճախ հնչյունները վերարտադրում են առանձին վանկերով: Ոչ բոլոր երեխաները կարող են վերահսկել իրենց ձայնային ապարատը, այսինքն կախված խոսքի բովանդակությունից, փոխվում է ձայնի ծավալը, բարձրությունը և տեմպը[6] :

Այս տարիքում բարելավվում է խոսքային լսողությունը: Չնայած այն հանգամանքին, որ դաստիարակչական դժվարությունների արդյունքում նախադպրոցական տարիքի երեխաները չեն կարողանում ճիշտ արտահայտել առանձին հնչյունները:

Շատ երեխաներ հասկանում են, որ իրենց արտաբերված խոսքում կան սխալ արտաբերված հնչյուններ, սակայն չեն կարողանում ցույց տալ, թե որտեղ են սխալվում:

Այս տարիքային փուլում հիմնական խնդիրներից է խոսքի ձայնային մշակույթի ձևավորումը: Սակայն պակաս կարևոր չէ նաև խոսքի լսողական ընկալման զարգացումը: Դաստիարակը շարունակում է սովորեցնել երեխաներին լսել հնչյունները, ձայնային հնչյունները օգնում են հասկանալ բառի հնչյունային կողմը, բառերում լսելով հնչյունները[2]:

1.2 Մայրենի լեզվի պարապմունքների անցկացման ընթացքն ու մեթոդները

Խոսքի հնչյունային մշակույթի զարգացմանն ուղղված աշխատանքները կրում են շարունակական բնույթ: Հնչյունային կուլտուրայի մշակումը մանկապարտեզում երեխայի խոսքի զարգացման կարևոր խնդիրներից է: Հնչյունային լեզուն միշտ եղել է հաղորդակցման միակ լեզուն: Ենթադրյալ, մշակվում է աշխատանքների համակարգ՝ ուղղված լսողական ուշադրության զարգացմանը: [Էջ 52, տետր]

Դաստիարակը շարունակում է ամրապնդել երեխաների խոսքային լսողությունը, որի օգնությամբ նրանք տարբերակում են ձայնավոր հնչյունները: Խոսքաշարժողական ապարատի զարգացումը ուղղված է երեխաների խոսքի արտաբերմանը առօրյայում և ցանկացած իրադրության մեջ: Կյանքի չորրորդ տարում երեխաների խոսքը կազմվում է միևնույն բովանդակություն արտահայտող մի քանի արտահայտություններից: Այնուամենայնիվ, նրանց խոսքը միշտ չէ, որ համապատասխանում է ճիշտ տեմպին, արտահայտչականության միջոցներին:

Ճիշտ տեմպի զարգացման խնդիրը հանգեցնում է նրան, որ երեխաները սովորեն խոսել առանց շտապելու, ընկալել խոսքի արագությունը, օգտվել խոսքային արտահայտչամիջոցներից:

Խոսքի հնչյունային մշակույթին ուղղված պարապմունքների կազմակերպումը ընթանում է մի քանի փուլով: Յուրաքանչյուր փուլ ուղղված է որոշակի հնչյունների ճիշտ արտասանությանը: Որպես կանոն, այդ հնչյունները համակարգված են ըստ արտաբերման օրգանների.

Շրթունքային-մ,պ,բ

Քիմքային- տ,դ,ն

Շրթնատամնային- ֆ,վ

Դաստիարակը կիրառում է խաղեր և վարժություններ, որոնք նախատեսված են ընկալել ձայնային լսողությունը(տե՛ս հավելվածում): Նման վարժությունների կազմակերպման նպատակն է սովորեցնել երեխաներին հնչյունները արտաբերել ճիշտ և արտահայտիչ, հստակեցնել և ամրապնդել ձայնը:

Վ.Վ. Գերբովան նշում է, որ մշտական հետաքրքրությունը պահպանելու համար պետք է օգտվել մի շարք ուսումնական մեթոդներից՝ անհատական և խմբային կրկնություններ, տարբեր դիդակտիկ խաղերի կիրառում, խաղ-բեմականացումներ:

Ճիշտ հնչարտասանության ձևավորումը իրականացվում է հետևյալ կերպ: Սկզբում դաստիարակը ամրապնդում է ձայնավոր հնչյունների արտասանությունը՝ա,ո,ո,է,ի,ը [3]:

Արդեն ամսվա վերջում պարապմունքները կազմակերպվում են անցած նյութի կրկնության հիման վրա, որտեղ երեխաները արտաբերում են հնչյունների ճիշտ արտասանությունը, ինչպես նաև դրանց տարբերակումը լսողությամբ:

Յուրաքանչյուր հնչյունային խմբի արտասանության ձևավորումը տրամադրվում է մոտ երեք վարժություն և մեկ պարապմունք: Դաստիարակը սովորեցում է երեխաներին ուշադիր լսել բառերը, տարբերակել ձայնավոր հնչյունները, խոսքի տեմպը և ձայնային արտահայտչականության միջոցները: Օրինակ, երեխաներին ցուցադրվում են այնպիսի խաղալիքներ կամ նկարներ, որոնք արտասանությամբ շատ մոտ են կամ նման (սար-լար,արջ-որջ,բեռ-լեռ,կար-կեռ): Դաստիարակը անվանում է պատկերները, ապա ամրապնդում հարցադրումների միջոցով:

Օրինակ. Նատալի, որտե՞ղ է գտնվում արջի պատկերը....

Կյանքի երրորդ տարում երեխաները դեռևս չեն կարողանում ինքնուրույն տարբերակել խոսքում առկա հնչյունները, հետևաբար ճիշտ հնչարտաբերությանն ուղղված, դաստիարակը կազմակերպում է այնպիսի վարժություններ, որոնք առավելագույն կամրապնդեն երեխայի խոսքը, օրինակ.

Ու-ու-ու-ու-րագ

Ա-ա-ա-ա-ա-րև

Հնչյունների արտասանության ամրապնդման համար առավել արտահայտիչ և շեշտադրված է արտասանվում բառում այն հնչյունը, որը նախատեսված է ուսուցանելու համար: Արդյուքնում, այս աշխատանքը նպաստում է երեխային ոչ միայն ճանաչել հնչյունը, այլև արտաբերել արտահայտչականության տարբեր միջոցներով:

Արդեն, որոշակի աշխատանք ծավալելուց հետո, երեխաները տարբերակում են երկու իրար նման հնչյունները, օրինակ. Զ-ս և դաստիարակը առաջարկում է անվանել , թե տվյալ բառում որ հնչյունն է արտաբերվում[4]:

Այսպիսով, խոսքի արտահայտչականության զարգացումը շարունակվում է մինչև հինգ տարեկանը:

ԳԼՈՒԽ 2

ՄՈԴԵԼԱՎՈՐՄԱՆ ՄԻՋՈՑՈՎ ԽՈՍՔԻ ԱՐՏԱՀԱՅՏՉԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՎԻ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ

Մեր հետազոտական աշխատանքի 2-րդ՝ գործնական մասում ներկայացրել ենք մայրենի լեզվի պարապմունքների օրինակներ, որտեղ փորձել ենք ցույց տալ, թե ինչպես ենք սաների խոսքի արտահյտիչ կողմը զարգացնում պիկտոգրամների և մոդելների միջոցով:

Մեծ ճանաչում են ստացել Լ. Ա. Վենգերի և նրա գաղափարակիցների աշխատանքները՝ կապված մոդելավորման հետ: Գործունեության տարբեր տեսակներում ունկնդրածը վերարտադրելու համար գործածում են գործողություններն իրականացնող կերպարների նկարներ: Նախ՝ ստեղծվում է լաված նյութի բովանդակության սխեմատիկ պլան: Այս ճանապարհով երեխայի մեջ ձևավորվում է որոշակի պատկերացում նյութի վերաբերյալ, որով էլ նա առաջնորդվում է հետագա խոսքային գործունեության ընթացքում[1]:

Ստորև ներկայացնում ենք մեր կողմից իրականացված պարապմունքները:

Թեմա՝ «Պապն ու շաղգամը»

Տեսակ՝ զրույց, ստեղծագործական աշխատանք

Նպատակ՝ 1. զարգացնել հետաքրքրություն գեղարվեստական գրականության հանդեպ

2. Զարգացնել երեխաների մեջ գեղարվեստական ճաշակ

3. Ձևավորել տվյալ նյութը մինչև վերջ լսելու, հարցերին պատասխանելու, հեքիաթը վերապատմելու կարողություն:

4. Իրականացնել ն/դ-ի կապակցված խոսքի զարգացումը մոդելավորման միջոցով

Կապը չափորոշիչի հետ՝

1. Խոսք և հաղորդակցում
2. Հուզական ոլորտ
3. Ճանաչողական ոլորտ

Վերջնարդյունք՝ Հարցերի միջոցով վեր հանել հեքիաթում ծավալվող պիկտոգրամի միջոցով իրականացվող գործողությունները:

Դռան առաջ մի անգամ

Պապը ցանեց մի շաղգամ:

Շաղգամն աճեց,

Մեծացավ.

Պապը քաշեց, քաշքշեց,

Շաղգամն հողից

Չհանեց:

Պապը կանչեց

Տատիկին.

Տատը՝ պապից,

Պապը՝ շաղգամից.

Հա՛ քաշեցին,

Քաշքշեցին,

Շաղգամը հողից

Չհանեցին:

Տատը կանչեց

Թոռնիկին,

Թոռը՝ տատից,

Տատը՝ պապից,

Պապը՝ շաղգամից.

Հա՛ քաշեցին,

Քաշքշեցին,

Շաղգամը հողից

Չհանեցին:

Թողը կանչեց շնիկին.

Շունը՝ թռռից,

Թողը՝ տատից,

Տատը՝ պապից,

Պապը՝ շաղգամից.

Հա՛ քաշեցին, քաշքշեցին,

Շաղգամը հողից

Չհանեցին:

Շունը կանչեց

Փիսոյին.

Փիսուն՝ շնից,

Շունը՝ թռռից,

Թողը՝ տատից,

Տատը՝ պապից,

Պապը՝ շաղգամից.

Հա՛ քաշեցին,

Քաշքշեցին,

Շաղգամը հողից չհանեցին:

Փիսուն կանչեց

Մկնկին.

Մուկը՝ փխտյից,

Փխտն՝ շնից,

Շունը՝ թռռից,

Թռռը՝ տատից,

Տատը՝ պապից,

Պապը՝ շաղգամից.

Որ քաշեցին, քաշքշեցին,

Շաղգամը հողից

Հանեցին:

Թեմա՝ «Այբուխտ»

Տեսակ՝ Ոտանավորի ուսուցում պիկտոգրամի օրինակով

Նպատակ՝ 1. Իրականացնել բանաստեղծության ուսուցումը նորագույն և արդյունավետ միջոցներից՝ մոդելավորմամբ:

2. Ձարգացնել ն/դ տարիքի երեխաների մտավոր և ստեղծագործական կարողությունները խորհրդանիշներից, նշանների կիրառմամբ:

Կապը չափորոշի հետ՝

1. Խոսք և հաղորդակցում
2. Հուզական ոլորտ
3. Ճանաչողական ոլորտ
4. Իմացական ոլորտ

Վերջնարդյունք՝ 1. Առաջացնել հետաքրքրություն ոտանավորի մոդելավորմանը:

2. Առանձնացնել ոտանավորի դրական ու Բարի կողմերը, թվարկել դրանք:

3. Լսել երեխաների կարծիքը տվյալ աշխատանքի ընթացքում:

Բժիշկ է նա բարեսիրտ,

Եվ անունը՝ Այբուխտ:

Ա՛յ, նստել է ծառի տակ,

Որ ձեզ բուժի շարունակ:

Դե՛, բուժվելու եկեք դուք՝

Գայլ ու աղվես, որդի ու ծուկ,

Կոկորդիլոս ու քոթոթ,

Եկե՛ք, բուժվեք նրա մոտ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ուսումնասիրելով թեմայի շուրջ եղած գրականությունը, իրականացնելով փոքրիկ հետազոտությունը՝ եկանք հետևյալ եզրկացություններին.

- Մեր ժամանակներում խոսքի արտահայտչականության խնդիրը բավական արդիական է, քանի որ այսօրվա երեխան այլ բան է պահանջում մեզանից. նա պատրաստի խոսք է լսում, շատ հաճախ՝ առանց դրան արձագանքելու և առանց հուզականության, ուստի մանկավարժի գերխնդիրն է՝ անել ամեն բան՝ այդ բացը լրացնելու համար:
- Մոդելավորման և պիկտոգրամի մեթոդները նոր չեն մանկավարժության բնագավառում, բայց մեր երկրում դրանք շատ քիչ են կիրառվում, և ունեն բավական արդյունավետ մանկավարժական ազդեցություն ինչպես երեխայի խոսքի, այնպես էլ՝ մտավոր այլ գործընթացների զարգացման վրա:
- Մեր կողմից իրականացված պարապմունքները երեխաներին շատ դուր եկան. դրանք նրանց համար նորարար էին, հետաքրքիր, ուստի մենք կարողացանք լուծել մեր առջև դրված մանկավարժական պահանջը:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Խուզեյան Ա.Վ. <<Մոդելավորման մեթոդը նախադպրոցակա տարիքուն>> Հ. Թումանյանի ծննդյան 145 ամյակին նվիրված գիտաժողովի նյութեր, Վանաձոր, 2014, էր 91
2. Алексеева М.М. Методика развития речи и обучения родному языку дошкольников / М.М. Алексеева, В.И. Яшина. М.: Издательский центр «Академия», 2000. 400 с.
3. Анищенкова Е.С. Речевая гимнастика для развития речи дошкольников. М.: АСТ: Астрель, 2007. 61 с.
4. Ушакова О.С. Программа развития речи в детском саду: 4-е изд., перераб. М., 2017. 96 с
5. Шевцова Е. Е.Технологии формирования интонационной стороны речи / Е.Е. Шевцова, Л.В. Забродина. Изд-во: АСТ, Астрель , 2009. 222 с
6. <https://works.doklad.ru/view/Xe9V1zTDK64/all.html>